

endog er større, idet det 25 pCts Tillæg efter Loven af 1908 om Rettens Pleje beregnes ikke af de 6,000 Kr., men af den forhøjede Begyndelseslønnig. Jeg tør ikke sige dette med Bestemthed, men det kan maaske den højtærede Minister oplyse mig om. Altsaa, her er ikke Tale om en Embedsmand af den Art som de 22 Postpaktmestre, hvem Folketinget i Fjor var saa streng ved, skønt det fra alle Sider erkendtes, at der var gjort dem Uret, men her er Tale om en Embedsmand, som er lønnet med en Gage, der er et godt Stykke over Ministergage, en Embedsmand, hvem Rigsdagen i Fjor gav Dispensation fra den samme Lov, Loven af 26. Marts 1870, som Mindretallet i Aar ønsker ham ført ind under. Den højtærede Finansminister fremlagde i Fjor for hans Vedkommende og paa hans Vegne et Forslag om at give ham Dispensation fra den Bestemmelse i Loven af 26. Marts 1870, at man ikke maa have mere end Halvdelen af Statslønnen i Nr. 2 af sine Embeder. Dette Forslag fremlagde den højtærede Finansminister, og mod en Modstand blev det ført igennem baade i dette og i det andet Ting. Derimod gør han fuld Brug af en anden Bestemmelse i Loven, nemlig den, hvorefter Dyrtidstillæget fra 1870 kommer hans Lønning til gode. Men den i Loven i øvrigt eksisterende Bestemmelse, at personlige Tillæg — og dette er et personligt Tillæg, som han vil faa, skønt Honoraret falder bort efter Loven — skulle udlignes gennem Alderstillæg, er det ikke muligt for Mindretallet at faa ført igennem i denne Lov.

Loven af 26. Marts 1870 om Embedslønninger § 10, sidste Stykke, lyder saaledes: „Personlige Tillæg bortfalde ganske eller forholdsvis ved Oprykning paa Alderstillæg eller højere Lønning i Henhold til nye Lønningslove, ligesom de i tidligere Lønningslove tagne Forbehold om Bortfaldet af personlige Tillæg forblive gældende“. Det er altsaa ikke blot overmaade hjælpsomt overfor den nye Generalauditor, hvad Mindretallet har foreslaaet, men det er i fuld Kontinuation med den bestaaende Lovgivning. Der gives med andre Ord i Virkeligheden paa ny en Dispensation til den samme Embedsmand, som i Fjor fik Dispensation i modsat Retning, nemlig i den Retning, at han fik fuld Gage i Stedet for halv Gage paa Nr. 2 Embedet. I Aar skal han have Dispensation for, at hans personlige Tillæg — thi det er det i Virkeligheden — skal udlignes ved Alderstillæg.

De to principielle Spørgsmaal skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa. Jeg erkender Rigtigheden af den ærede Ordførers Fremstilling, og allerede i Udvalget have jeg og vist Mindretallet i det hele erklæret, at disse formelle Grunde — thi formelle Grunde ere de —, ere vi, naar de fastholdes baade af Ministeren og Flertallet, nødte til at bøje os for. At § 4: Overgangsbestemmelsen, vil blive fortolket paa en saadan Maade, at Generalauditor Giørtz, der allerede har 12,700 Kr. og maaske mere om Aaret, ikke maa standses i sin Stigning, indtil dette er udlignet i hans Honorar, altsaa ikke paa noget Tidspunkt miste nogen Del af sin Lønning; forekommer mig til den Grad at være et Brud paa ethvert Princip, ikke blot i denne, men i enhver Lønningslovgivning, at jeg for mit Vedkommende ikke kan anbefale mine Meningsfæller at give dette Lovforslag deres Stemme.

Christian Rasmussen: Idet jeg ganske kan tiltræde de Udtalelser, der nu faldd fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), skal jeg hverken komme ind paa de Ting, han har omtalt, eller i det hele komme dybt ind paa det foreliggende Lovforslag. Jeg skal kun tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds udtalte. Som ærede Medlemmer ville erindre, fremsatte jeg ved Sagens første Behandling den Tanke, at man helt skulde ophæve Overkrigsretten og henlægge Sager, der paadømmes ved denne, til Højesteret, og Forhandlingerne og de fremkomne Oplysninger have godtgjort for mig, at det vilde være det rigtigste at gaa den Vej. Der er ingen Tvivl om, at de faa Sager, enten det nu er 13 eller 16 om Aaret, vil Højesteret meget vel kunne overkomme. Men ogsaa her have vi mødt en bestemt Modstand. Det blev udtalt, at vi her kun have med en Lønningslov at gøre, og man kan ikke ændre de omtalte Forhold paa en Lønningslov. Der vilde efter min Mening ikke have været noget i Vejen for, at man lod Lønningsloven ligge og tog hele Loven om Overkrigsretten op til Forhandling, men vi have, som sagt, mødt bestemt Modstand i saa Henseende og have derfor ikke kunnet stille Forslag derom. — Heller ikke have vi kunnet stille Forslag om Afskedigelse af den i 1908 ansatte overtallige Auditor. Man har nemlig været saa forsynlig, om jeg maa bruge det Udtryk i denne Forbindelse, at